

РЕШЕНИЕ

№ 3635

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2679** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. К. против Решение № 20007076 от 11.01.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 16553/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 3-и състав, с което е отменено Наказателно постановление № СО-Р-А-19-26Р-004/30.08.2019 г. на Кмета на Столична община, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000.00 лева, за нарушение на чл.92, ал.1 от Наредба на Столичен Общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на столична община /НСОСПОРИМДЕРДТСО/.

В касационната жалба се сочи, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, като се моли за отмяната му и потвърждаване на процесното НП. Счита се, че ответната страна е извършила нарушение на чл. 92, ал.1 от НСОСПОРИМДЕРДТСО, като е ползвала 1 брой рекламен елемент от площ 24 кв.м. в противоречие с издаденото на юридическото лице разрешение за поставяне. Претендират се разноски.

Ответникът по касация - [фирма] в съдебно заседание се представлява от адв.

В., който оспорва основателността на жалбата и моли за потвърждаване на въззивното решение. Претендира разности.

Прокурорът изразява становище за правилност на решението на СРС.

Административен съд - София град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение, поради което същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

От фактическа страна, Софийският районен съд е приел за установено, че: при извършена проверка на 01.03.2019 г., около 10:00 часа в [населено място], р-н „Изгрев“, [улица] е установено, че юридическото лице се ползва от 1 бр. рекламен елемент, размери 8 м./3 м. и едностранна рекламна площ от 24 кв.м., в противоречие с издаденото разрешение за поставяне № 202 от 06.08.2015 г., издадено от [фирма] (собственик на имота) от компетентен за това орган, с което е сключен договор за ползване на рекламна площ, съгласно което, рекламният елемент е „ветрило“ с площ от 48кв.м. и същинска рекламна площ от винилов рекламен носител. На място рекламната площ е от дигитален (LED) екран и излъчва мигащи и движещи се светлини със сменящи се рекламни послания на „Б. -минерална вода“ - нарушение на чл.92, ал.1 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламите, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на Столична община /Наредбата/. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № 19-26Р-004 от 01.03.2019 г., въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да отмени НП, районният съд е приел, че констатациите в АУАН и НП не се установили по безспорен начин от приобщените по делото доказателства.

Съдът намира решението за неправилно.

При преценката на събраните доказателства по делото, описаните в АУАН и НП фактически обстоятелства, относно нарушението и нарушителя, се установяват по несъмнен и непротиворечив начин. Установи се в хода на съдебното производство, че при извършена проверка от длъжностни лица в СИ към СО на 01.03.2019 г. е направена констатация от контролните органи, че дружеството е ползвало на същата дата рекламен елемент в противоречие с издаденото разрешение за поставяне № 202/06.08.2015 г., изразяващо се в това, че рекламната площ от 24 кв/м е с дигитален LED екран, като излъчва мигащи и движещи светлини със сменящи се рекламни послания, а не както е по одобрен типов проект, съгласно издаденото разрешение за поставяне – да е с винилово пано.

Безспорно е, че така обективизираното поведение на дружеството е в нарушение на изричната забрана по чл. 16а от цитираната Наредба за поставяне на рекламни елементи с мигащи и движещи се светлини на открито на територията на Столична община. В тежест на административнонаказващият орган е да докаже, че дружеството е ползвало на посочената дата посочения рекламен елемент. От събраните доказателства безспорно се установява, че рекламният елемент е излъчвал мигащи и движещи светлини, което освен, че е изрично забранено от действащата към момента на извършване на нарушението нормативна уредба, но се явява и в противоречие с издаденото на дружеството от компетентен орган одобрен типов проект.

Законодателят е предвидил едновременно състав на административно нарушение и

санкция в разпоредбата на чл. 92, ал.1 от цитираната Наредба, която предвижда да се наказва с глоба от 100 до 5 000 лв. за физически лица, съответно с имуществена санкция от 500 до 10 000 лв. за еднолични търговци и юридически лица, всеки който постави или ползва обект или елемент в противоречие с издаденото разрешение за поставяне. Без съмнение [фирма] се явява адресат на това задължение, в качеството си на лице, което ползва рекламна площ по силата на сключен договор.

Фактическият състав на приложената административнонаказателна норма е доказан по последователен и несъмнен начин. Изпълнителното деяние се е изразило в ползване на рекламен елемент, което е в противоречие с одобрения типов проект. От своя страна, одобреният типов проект съдържа точно и ясно разписание за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 48 кв/м, с рекламен носител –винил, но въпреки това, дружеството е ползвало върху наетата рекламна площ на 01.03.2019 г., рекламен елемент – билборд със светещ LED екран, в нарушение на забраната по чл. 16а от Наредбата, с което е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл. 92, ал.1 от същата наредба.

На следващо място, съдът намира, че нито отменената, нито действащата нормативна уредба предвиждат съгласувателен режим. Режимът, съгласно действащата към датата на нарушението Наредба е разрешителен, доколкото се предвижда в разпоредбата на чл. 24, че поставянето на преместваеми обекти и на рекламни елементи се извършва, въз основа на разрешение за поставяне. Разпоредбата на чл. 78 от Наредбата не предвижда съгласувателен режим, а разрешителен такъв. Съгласно посочената разпоредба, електронните устройства за показване на картина се вграждат в рекламни и информационни елементи до 2 м² при спазване на правилата, предвидени за тях, както и тези по чл. 16а. Наказващият орган правилно е преценил, че в настоящия случай не е налице визираната хипотеза в разпоредбата на чл.78 от Наредбата, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за нарушение на чл. 92, ал.1 от същата Наредба. Съставът на вмененото нарушение е осъществен от обективна страна. Отговорността на юридическото лице е обективна и безвиновна, поради което е безпредметно да се изследва въпросът за субективната страна на нарушението.

Не е налице основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което и по отношение на тази преценка, издаденото НП е законосъобразно. Касае се за състав на формално нарушение, на просто извършване, който не предвижда настъпването на вредни последици. С извършване на изпълнителното деяние, дружеството е осъществило състава на нарушението от обективна страна.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено.

При този изход на делото, направеното от касатора искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80, 00 лева, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 11.01.2021 г. постановено по НАХД № 16553/2019 г. по описа на СРС, 3-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП № СО-Р-А-19-26Р-004/30.08.2019 г. на Кмета на Столична община, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000.00 лева, за нарушение на чл.92, ал.1 от Наредба на Столичен Общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на столична община /НСОСПОРИМДЕРДТСО/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.